

indstillede på at få forslaget stemt igennem inden sommerferien.

Bendt Bendtsen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi positive over for lovforslaget. Det fremgår jo også, at formålet bl.a. er at begrænse antallet af civile sager, der frit kan indbringes for Højesteret, så at Højesteret i videre omfang end hidtil kun skal behandle sager af principiel karakter.

Også forhøjelse af den såkaldte landsretsgrænse fra den halve til den hele million er vi meget enige i. Og det fremgår så, at 30-40 pct. af de formueretlige sager, der i dag behandles af landsretterne som første instans, kan flyttes til byretterne.

Så alt i alt er vi enige i, at der skal frigøres nogle ressourcer ved vore retter på det område. Og vi er også enige i, at der skal være en forenkling af kærereglerne.

Med de bemærkninger kan vi støtte forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg skal på vegne af vores partis ordfører, fru Anne Baastrup, fremkomme med SF's synspunkter i denne sag.

Vi er enige i den tankegang, der ligger bag lovforslaget: at man skal se at få aflastet Højesteret og landsretterne, så gangen igennem de to retter kan blive hurtigere, så ventetiden ikke bliver så lang. Men det ændrer jo ikke ved, at antallet af sager er lige så stort, og der vel ikke af den grund kommer flere dommere til. Og det vil sige, at presset så bliver flyttet til byretterne, og derfor er der under alle omstændigheder behov for at være meget opmærksom på, hvordan det kan sikres, at sagsgangen i retssystemet er så hurtig som muligt.

Vi kan også acceptere, at grænsen forhøjes. Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvor den er, og hvornår en sag er så vigtig, at den automatisk bør gå til landsretten, og hvornår den ikke er så vigtig, men det er formentlig rimeligt nok at fastlægge grænsen dér, hvor den ligger i lovforslaget.

Men det, der under alle omstændigheder er værd at fremhæve, er, at behovet for, at sager af principiel art kan ankes videre til Højesteret, ikke må svækkes væsentligt i den forbindelse. For på den ene side er vi ganske vist interesserede i, at der ikke er for mange sager i landsretterne og Højesteret, men på den anden side er vi også interesserede i at sikre den største mulige retssikkerhed, og det sikres jo for de

principielle sager ved, at de kan indbringes for Højesteret, så de principielle spørgsmål kan blive afgjort.

Vi er også godt tilfredse med, at man laver denne lille ændring og ikke går ind i en række større ændringer, som der muligvis også kan være behov for, men som kræver langt mere grundige overvejelser, ikke mindst af retssikkerhedsmæssige årsager.

Med hensyn til dette forslag – som altså har været fremsat, men ikke behandlet – kan man selvfølgelig spørge, om det er nødvendigt at få det gennemført inden sommer.

Dér har vi det sådan, at vi ikke er særlig vilde med at vedtage love, medmindre de er strengt nødvendige. Men hvis vi kan være sikre på, at her ikke er noget, som krænker noget som helst, og at der er behov for at få det gennemført, og at det samtidig er overskueligt, kan vi også være med til at gennemføre det nu.

Under alle omstændigheder kan vi støtte forslaget. Det er altså kun et spørgsmål om det mere principielle med hensyn til, hvor mange sager der skal behandles inden sommerferien.

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige i den tankegang, der ligger bag lovforslaget, nemlig at det er vigtigt, at de sager, der ligger ved retterne, bliver behandlet færdigt hurtigere.

Sagsbehandlingstiden må simpelt hen ned. Der går for lang tid, fra forbrydelserne bliver begået – eller hvad der nu er tale om – og til, at retssagerne bliver afgjort ved de forskellige instanser. Derfor er det vigtigt at få sagsbehandlingstiderne ned nu og her.

Vi er imidlertid skeptiske over for den metode, man har valgt til at nedsætte sagsbehandlingstiderne, idet man tilsyneladende vil udelukke visse sager fra overhovedet at komme for Højesteret, og det ser vi med stor skepsis på i Dansk Folkeparti, og vi ønsker ikke, at man skal forsøge at få nedsat sagsbehandlingstiderne på den måde.

Vi forstår også, at den måde, regeringen vælger at bruge Højesteret på i nogle tilfælde, er problematisk. Vi tænker bl.a. på den grundlovssag, som i øjeblikket behandles ved Højesteret, for dér er det vores opfattelse, at man fra regeringens side har forsøgt at speede den sag op for at få den overstået inden folkeafstemningen. Og det er selvfølgelig under al kritik, at det så går ud over en række andre sager, som venter på at blive behandlet ved Højesteret.